

Rahbæk Møller (SF):

Det er sjældent at bede om forhandling med en minister og efterfølgende være fuldkommen tilfreds, når man går derfra. Men det var tilfældet med den forhandling, vi havde om SU.

Jeg synes, det er et godt forslag, der er kommet. Det løser nogle helt akutte problemer for nogle mennesker, der er kommet i klemme, f.eks. i forbindelse med barselorloven, og ikke mindst genindkaldes Rådet for Uddannelsesstøtten med det første kommissorium at se på studieaktivitetskravene; de er blevet utrolig udviklede og snærende. Jeg synes, det er godt, at vi nu får set grundigt på dem fra brugernes synspunkt. Vi skal ikke begynde at rode mere med det. Vi skal have brugerne i tale nu.

Jeg er således meget tilfreds med det forslag, der foreligger, og jeg skal medvirke til en hurtig gennemførelse af det.

Jan Køpke Christensen (FP):

Her har vi et område, som der jo også er talt meget om, kan vi sige, gennem tiderne, nemlig SU. Hvad er SU? Det er noget, som oprindeligt blev vedtaget for at tilgodese dem, der virkelig havde brug for økonomiske midler, når de påbegyndte en uddannelse. I dag får alle som bekendt SU, når de opfylder de betingelser, der nu er, og det er efter vor opfattelse i bund og grund helt forkert, som det kører i dag.

Det forslag, der nu foreligger, går ud på at opløse grænserne for, hvor længe de studerende kan modtage SU, eller om man i det hele taget vil have statslig støtte gennem statslige SU-lån.

Det er efter vor opfattelse således, at det nuværende SU-system i hvert fald ikke skal udvides, som der jo her er tale om. Når reglerne er skabt med henblik på at sikre, at der ikke bruges unødvendig tid på studierne, er det et forkert signal at give endnu mere støtte, som der her er tale om, uanset om den gives som lån. Hvis der er behov for yderligere økonomiske midler f.eks. det sidste år af studiet, kan der jo henvises til det udmærkede privatfinansierede lånemarked, der som bekendt findes i Danmark i f.eks. banker.

At få børn i studieperioden er efter vor opfattelse også en selvstændig og individuel beslutning, der ikke skal føre til yderligere offentlig studiestøtte.

Hvad angår forslaget om at reorganisere Rådet for Uddannelsesstøtten, finder Fremskridtspartiet ingen grund til at ændre den nuværende beskikkelsesperiode på 4 år, om end det er tydeligt, at der kan være problemer med udpegningen af studerende til dette organ. Ikke desto mindre bør dette problem kunne løses på en anden måde.

Med hensyn til økonomien i det er det også blevet sagt af andre ordførere herfra, at der altså er nogle udgifter, hvis størrelse i fremtiden det kan være svært at vurdere.

Jeg er spændt på, om ministeren nu svarer på spørgsmålet om, hvorvidt disse penge også kan findes inden for rammebevillingen, og det kunne jeg da godt tænke mig at høre ministerens klare meddelelse om bagefter. Man kan jo måske også stå her og love en hel del, men hvem ved, om det holder? Det plejer jo ikke erfaringsmæssigt at holde, når det drejer sig om at holde sig inden for rammebevillingerne.

Men vi ser altså stort set ikke positivt på dette forslag. Naturligvis går vi positivt ind i arbejdet i udvalget, men vi må nok sige, at sådan som det foreligger nu, ser det ikke ud til, at Fremskridtspartiet kan få så meget ud af det, at vi kan komme til at støtte forslaget. Så vi må nok erkende, at det bliver et blankt nej fra Fremskridtspartiets side.

Dorit Myltoft (RV):

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at det bør overvejes, om der skal ske en mere gennemgribende omlægning af klippekortsystemet. I de år, dette system har virket, er der indhøstet gode og dårlige erfaringer.

Jeg kan allerede nu sige, at Det Radikale Venstre vil gå positivt ind i arbejdet med sådanne overvejelser, og jeg støtter derfor varmt en reorganisering af Rådet for Uddannelsesstøtten.

Til de øvrige punkter vil jeg fremhæve det grundlæggende synspunkt, at det er demoraliserende for de unge, hvis systemet indirekte opfordrer dem til systemtænkning i en grad, der moralsk set nærmer sig misbrug. Det er ikke til gavn for nogen, hvis studerende begynder at tænke perioder på kontanthjælp ind i deres studieforløb.

Jeg ser punkterne 1, 2 og 4 som fornuftige forslag til at imødegå dette og give en hjælpende hånd til studerende, der i helt bestemte situ-